

Καὶ μέντοι καὶ Ἀρχιμήδης,
ὦν συγγενὴς καὶ φίλος Ἰέρωνι τῷ βασιλεῖ,
ἔγραψεν ὡς δυνατόν ἐστὶ κινήσαι τὸ δοθὲν βάρος τῇ
δοθείσῃ δυνάμει

καὶ νεανιευσάμενος [...] εἶπεν ὡς εἰ εἶχεν ἑτέραν γῆν,
ἐκίνησεν ἂν ταύτην
μεταβὰς εἰς ἐκείνην.

Θαυμάσαντος δὲ τοῦ Ἰέρωνος,
καὶ δεηθέντος ἐξαγαγεῖν εἰς ἔργον τὸ πρόβλημα
καὶ δεῖξαί τι τῶν μεγάλων κινούμενον ὑπὸ σμικρᾶς
δυνάμεως,
τριάρμενον ὀλκάδα τῶν βασιλικῶν
νεωκληθεῖσαν μεγάλῳ πόνῳ καὶ πολλῇ χειρὶ,

ἐμβαλὼν πολλοὺς τε ἀνθρώπους καὶ τὸν συνήθη φόρτον,
αὐτὸς καθήμενος ἄπωθεν,
οὐ μετὰ σπουδῆς ἀλλ' ἡρέμα
σειῶν τῇ χειρὶ τινα ἀρχὴν πολυσπάστου,

Και βέβαια και ο Αρχιμήδης,
που ἦταν συγγενής και φίλος με τον Ἰέρωνα, τον βασιλιά,
ἔγραψε ὅτι εἶναι δυνατό με τη δεδομένη δύναμη να κινήσει το δεδομένο
βάρος <μπορεῖ, δηλαδή, με μια συγκεκριμένη, ενδεχομένως μικρή,
δύναμη να μετακινήσει οποιοδήποτε βάρος >

και αφού καυχήθηκε σαν μικρό παιδί
εἶπε ὅτι αν εἶχε (μιαν) ἄλλη γη,
θα μετακινούσε αὐτή (τη γη),
αφού πήγαινε σε κείνη.

Και ὅταν ἀπόρησε ο Ἰέρων
και (του) ζήτησε να ἐπιδείξει το πρόβλημα <δηλαδή να του ἀποδείξει το
πρόβλημα> στην πράξη
και να δείξει κάτι ἀπὸ τα μεγάλα να κινεῖται ἀπὸ μια μικρὴ δύναμη,
ἓνα τρικάρτο μεγάλο φορτηγὸ πλοῖο ἀπὸ τα βασιλικά,
που τραβήχτηκε στη στεριά με μεγάλο κόπο και με πολλὰ χέρια <δηλ.
ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους> ,

αφού ἔβαλε μέσα (του) πολλοὺς ἀνθρώπους και το συνηθισμένο φορτίο,
ο ἴδιος, ἐνὼ καθόταν ἀπὸ μακριά,
ὄχι με βιασύνη ἀλλὰ ἡρέμα,
μετακινώντας με το χέρι την ἀκρὴ του σχοινοῦ ἀπὸ ἓνα σύστημα
τροχαλιῶν,

προσηγάγετο, λείως καὶ ἀπταίστως,
ὥσπερ ἐπιθέουσαν διὰ θαλάσσης.

Ὁ βασιλεὺς οὖν ἐκπλαγεὶς
καὶ συννοήσας τὴν δύναμιν τῆς τέχνης,
ἔπεισε τὸν Ἀρχιμήδην
ὅπως κατασκευάσῃ αὐτῷ μηχανήματα πρὸς πᾶσαν ἰδέαν
πολιορκίας
τὰ μὲν ἀμυνομένῳ
τὰ δ' ἐπιχειροῦντι.

Οἷς μὲν οὐκ ἐχρήσατο αὐτὸς,
βιώσας τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἀπόλεμον καὶ πανηγυρικὸν,
τότε δ' ὑπῆρχε τοῖς Συρακοσίοις ἡ παρασκευὴ εἰς δέον,
καὶ μετὰ τῆς παρασκευῆς ὁ δημιουργός.

το τράβηξε πρὸς το μέρος του, ομαλά και χωρίς δυσκολία,
σαν να διέσχιζε τη θάλασσα.

Ο βασιλιάς, λοιπόν, επειδὴ ἔμεινε κατάπληκτος
και κατανόησε τη δύναμη της τέχνης (του),
ἔπεισε τον Αρχιμήδη
να του κατασκευάσει μηχανήματα για κάθε
εἶδος πολιορκίας
ἀλλα για περιπτώσεις αμυντικού πολέμου
και ἀλλα για επιθετικό πόλεμο.

Αυτὰ δεν τα χρησιμοποίησε ο ἴδιος,
γιατί ἐζήσε την περισσότερη ζωή (του) χωρίς πόλεμο και χαρούμενη,
τότε, ὁμως, υπῆρχε στους Συρακούσιους ο εξοπλισμὸς για την
κατάλληλη στιγμή
και μαζί με τον εξοπλισμὸ (υπῆρχε και) ο δημιουργός (του).